

γνωστὸν εἶνε ὅτι οἱ πρόωροι τῶν γονέων θάνατοι γίνονται ἀφορμὴ πολλῶν γάμων, τοῦτο δ' ἀποδεικνύεται κατὰ τὰ ἔτη, ἅτινα ἐπακολουθοῦσιν, ἰσχυράν τινα ἐπιδημίαν.

Σχεδὸν ἀπανταχοῦ ἡ γυνὴ νυμφεύεται μετὰ τὸ 20 καὶ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Ἐν Βαυαρίᾳ ὁ ἀνὴρ ἔρχεται εἰς γάμον συνήθως μετὰ τὸ 30 καὶ 40 ἔτους· τὸ ὄριον δὲ τοῦτο τῆς ἡλικίας ὁμολογεῖται ὡς τὸ ἀνώτερον ἐξ ὧν ἀναφέρουσιν αἱ διαφοραὶ ἀπογραφαί. Περὶ τῆς Βαυαρίας ὁμοῦς προκειμένου, ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ὅτι μόνον ἀπὸ τοῦ 1868 ὁ μετὰ τὸ ἐνδεῶν γάμος ἐγένετο ὅλως ἐλεύθερος, πρότερον δὲ κάτοικοι ἐνδεεῖς δὲν ἠδύναντο νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμον ἀνευ ἀδείας τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· σημειωτέον πρὸς τοῦτους ὅτι εἶνε ἡ γερμανικὴ χώρα, ἥτις ἀριθμεῖ τὰ πλείονα νόθα. Ἐν Αὐστρίᾳ ἐνῶ οἱ ἄνδρες νυμφεύονται μετὰ τὸ 24 καὶ 30 ἔτους, αἱ γυναῖκες πράττουσι τοῦτο μετὰ τὸ 24 καὶ 30 ἔτους, ἐν Σουηδίᾳ μετὰ τὸ 20 καὶ 30 ἐτῶν, ἐν Δανίᾳ οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μετὰ τὸ 25 καὶ 30 ἐτῶν, ἴσος δ' ἀριθμὸς γυναικῶν μετὰ τὸ 30 καὶ 35 ἐτῶν. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ῥωσσία παρουσιάζει τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ὅτι ἐν αὐτῇ οἱ πλείστοι ἄνδρες νυμφεύονται ἐν ἡλικίᾳ κατωτέρα τῶν 20 ἐτῶν, ἢ μετὰ τὸ 20 καὶ 30 ἔτους. Μήπως ἄρα γε ἐπ' ἐλπίδι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας; Καὶ αἱ γυναῖκες δ' ἐν Ῥωσσίᾳ νυμφεύονται ἐν ἡλικίᾳ κατωτέρα τῶν 20 ἐτῶν, κατὰ τὰ δύο τρίτα. Ἐν Ἑλβετίᾳ ἄνδρες καὶ γυναῖκες νυμφεύονται ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ, τουτέστιν ἀπὸ 21 μέχρι 31 ἐτῶν. Ἐν Ῥουμανίᾳ οἱ μὲν ἄνδρες νυμφεύονται κατὰ τὸ πλείστον μετὰ τὸ 18 καὶ 25 ἐτῶν, ὀλιγώτεροι δὲ μετὰ τὸ 25 καὶ 35· αἱ γυναῖκες νυμφεύονται μετὰ τὸ 18 καὶ 25 ἐτῶν.

Ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν ὁ γάμος ἐν ἡλικίᾳ κατωτέρα τῶν 20 ἐτῶν εἶνε ἐξαιρέσις δι' ἀμφοτέρα τὰ γένη, ὁ μέγιστος δ' αὐτῶν ἀριθμὸς παρατηρεῖται μετὰ τὸ 20 καὶ 30 ἔτους. Γνωστὸν δ' ἄλλως ὅτι οἱ πρόωροι λεγόμενοι γάμοι γίνονται ἀφορμὴ καὶ πρόωρου θανάτου εἰς τοὺς συζύγους. Εἷς τινὰς χώρας ἢ οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάστασις φαίνεται ἐπιδρῶσα ἐπαισθητῶς ἐπὶ τοῦ γάμου· ἐν γένει ὁμοῦς ὁ πλείστος τῶν γάμων ἀριθμὸς παρατηρεῖται ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τῇ ὑπαγορευομένῃ ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ νόμου. Γεγονὸς ἐνδιαφέρον, ὅπερ σημειοῖ ἡ ἀπογραφὴ ἦν ἔχομεν ὑπ' ὄψει, εἶνε ἡ αὐξήσις τῆς ἡλικίας ἐκατέρων τῶν μερῶν κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου· τοῦτο δὲ βεβαίως προέρχεται ἐξ αἰτίων οικονομικῶν. Ὁ ὀσημέραι δαπανηρότερος καθιστάμενος βίος ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἀναβολὴν τοῦ γάμου μέχρι τῆς

στιγμῆς, καθ' ἣν οἱ σύζυγοι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑφίστανται τὰ βάρη αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ κυρία*** παρατηρεῖ ὅτι τὰ ὑποδήματα, ἅτινα τῇ ἔφερον ὁ ὑποδηματοποιὸς, ἐσχίσθησαν μετὰ μιᾶς ἡμέρας χρῆσιν. Ὅθεν καλεῖ αὐτὸν ἵνα τοῦ κάμη τὰς δεούσας παρατηρήσει. Οὗτος λαμβάνει τὰ ὑποδήματα, τὰ ἐξετάζει καὶ μετὰ τινὰ σκέψιν λέγει·

— Κατάλαβα τί συμβαίνει. Ἡ κυρία θὰ τὰ φόρεσε καὶ 'βγήκε' ἄνευ τὸν περιπάτο!

*

*

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος κακούργου τινὸς ἐρωτᾶται ἐν τῷ κακουργιοδικεῖ ὁ μάρτυς X.

Δικαστής. Ἦτο μεγαλόσωμος;

Μάρτυς. Ὅχι καὶ τόσῳ. Ἐάν τὴν ἀφεντεῖά σας.

Δικαστής. Πῶς ἦτον ἐπάνω κάτω τὸ πρόσωπό του;

Μάρτυς. Δὲν εἶχε τίποτες ξεχωριστό. Ἐπάνω κάτω ἔσαν τῆς εὐγενείας σας, κύρ δικαστή.

Δικαστής. Δὲν ἦτον ἀλλοίθωρος;

Μάρτυς. Ὅχι δὲ καὶ τόσῳ πολὺ ἔσαν τὴν εὐγενεία σας.

*

*

Διάλογος οἰκογενειακός :

— Ἀγαπητέ μου ἀνεψιέ, εἶμαι γραῖα, καὶ εἶσαι ὁ μόνος κληρονόμος μου. Δι' ἐμὲ εἶνε τὸ αὐτὸ νὰ σοῦ παραχωρήσω τὴν περιουσίαν μου τώρα ἀμέσως, μετὰ τὸν ὄρον νὰ μοῦ χορηγήῃς μέχρι τοῦ θανάτου μου σύνταξιν τινα μικράν.

Ἀνεψιός. (Μετὰ ζήσεως). Βεβαίωτατα, θεῖα μου, ὅσον μικράν ἀγαπάτε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἔρωσ σήμερον εἶνε κεκρυμμένος ἐντὸς τῶν παχειῶν προικῶν καὶ ἐκεῖθεν ἐκτοξεύει τὰ βέλη του.

Τῶν προγόνων ἡ δόξα εἶνε λάμπρις φωτίζουσα εἰς τὰ ὄμματα πάντων τὰ ἐλαττώματα ἢ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀπογόνων.

Τὸ πρῶτον ἐμπόδιον καθ' οὗ προσκρούει ὁ ὀκνηρὸς εἶνε ἡ ὀκνηρία του.